

Annabelle and the Wishing Hill

Author: Walaa Al-Jaafari

Illustrator: Esraa Majdi

ماجینه او د هیلو غونډ

ماجینه د خپل د پام وړغونډ پر سر یوه ښه هیله کوي. آیا هغه دومره زړوره ده چې هغه رښتیا کړي؟

ماجینه او د هیلو غونډه
لیکوال: ولا الجعفري
انځورگر: اسرا مغدي
ژباړه: درخت دانش کتابتون
ژباړونکی: محمد ناصر صديقي
3 a s a f e e r . c o m

The original work of this book was made possible through the generous support of the All Children Reading: A Grand Challenge for Development (ACR GCD) Partners (the United States Agency for International Development (USAID), World Vision, and the Australian Government). It was prepared by Asafeer Education Technologies FZ LLC and does not necessarily reflect the views of the ACR GCD Partners. Any adaptation or translation of this work should not be considered an official ACR GCD translation and ACR GCD shall not be liable for any content or error in this translation.

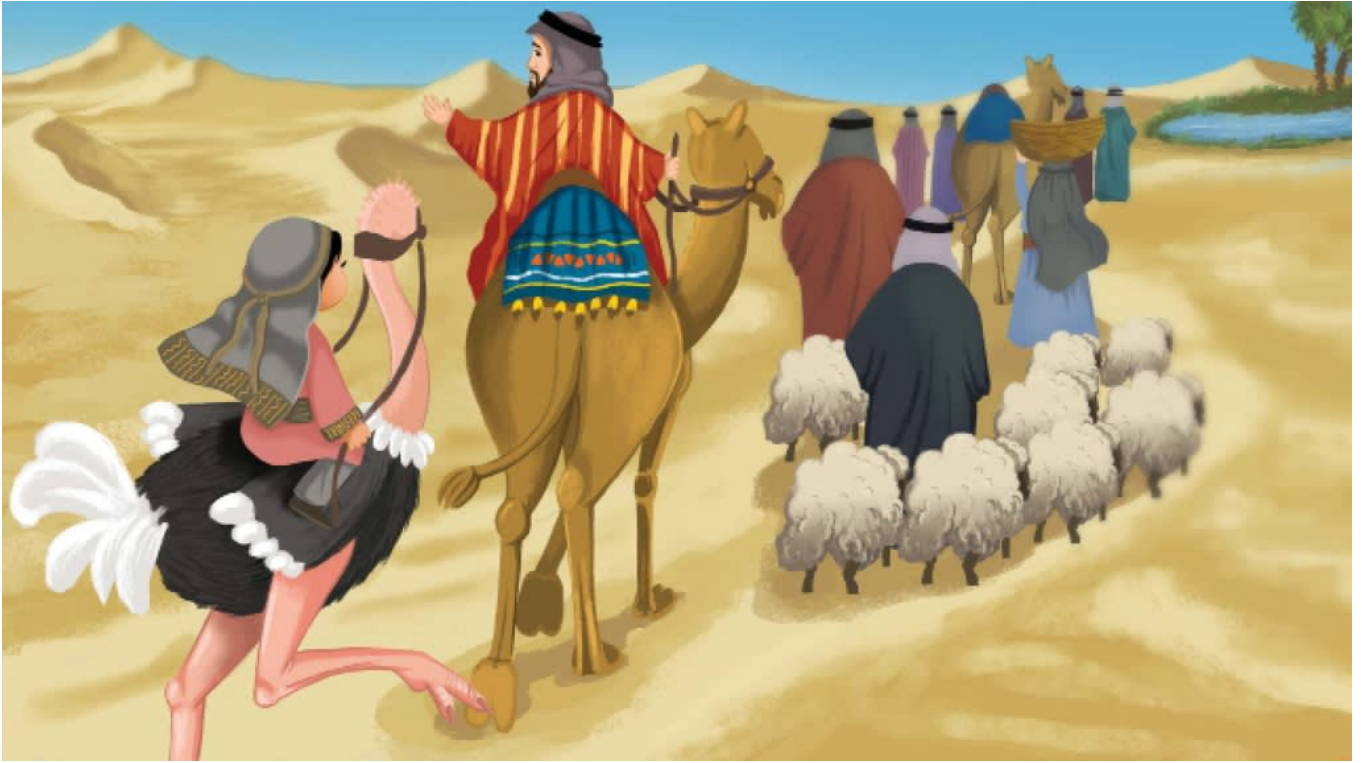
په د نړۍ كې يوځای، ماشومان د دې لپاره مبارزه كوي چې خپل خوبونه په حقيقت بدل كړي.. سهار وختي د لمر ختلو پر مهال، زه د هيلو پر غونډۍ ناسته وم او خپله هيله مې اسمان ته واستوله. يوه ورځ به مې هيله رښتيا شي.

پلار مـ ماته غـر وکړ، «ماجينـ دلته راشه.» ما خپله لکڼه ووهله او ومـ ويل: «وـگـ مـگـ رـگـ»
پسونه په قطار کـ ودرـدل، او زما مرغه منډه کړه، نو ما هم پسـ تـوپ کړ او
وتښتـدلـو.

دلته يوازې د شگ و غونډې دي. تر هغه هخوا بل څه نشته مگر د تيگو غرونه.
هڅ او هڅ هم نه او د د هڅ تر منځ هيل زړېږي.
يوه ورځ کاکتوس ته نږدې به يو مکتب وي او زه به خپل کتابونه، پنسل او بکس لېږدوم، او
هغه بڼوونځي ته به ځم.

پلار مہ زما خوب خراب کړ او ویل: «ماجبین، چیر تللو و؟» ژر که، مور باید پر نورو
پس ورسو.و.»
مور ټول یو ځای ته تللو - اوواسس

کله چې بالاخره ورسېدلو، اوواستېس کې ډېر ګڼه ګوڼه وه.
مور ډېر وخنډل. زما ملاګرو ما ته غږ وکړ او ویې ويل: «ماجينې هيله ده راشه او له مور سره يو ځای شه. مور په اوبو کې لوبې کوو.» ما غواب ورکړ: «نه مننه، زه به په شګو کې لوبې وکړم.»

ما يو لرگی واخيست او يو انځور م رسم کړ او ويل م: «دا يو ښوونځی دی، او دا يو
اورید سپرک دی چ ما ته د کور پر لور لارښوونه کوي.» څنگه م چ رسم کړ سترگ م
پر يو جوړه بوټونو ولاگ د.

څنگه م چ پاس وکتل، پر درکش ک م یو سړی ولیدلو چ ماته ی کتل. راوگرځ د او پر لور اواز ی وویل: «ورځ پخیر، زه د نوي ښوونځي سرمعلم یم. تر د در ورهخوا دی. زه راغلی یم چ هر چاته ووايم چ ټول ماشومانو لپاره خپل ښوونځي ته ښه راغلاست وایم.»

هر چا غواب ورکړ، «هڅکله هم نه!»
«ډر لر دي، وادي؟ او نه! په وادي کې نه.» ما وويل: «پلاره خیر دی ما ته اجازه راکړه
چې ولاړ شم»

کور ته په لاره کې مې پلار خپه او غمگین بڼکارېدلو. ما له هغه څخه پوښتنه وکړه. «پلاره، هیله ده کولای شم بڼوونځي ته لاړه شم؟» له بده مرغه، هغه خپل سر د نه په معنی وخوځولو. «خو کېدای شي دا زما یوازینی چانس وي، پلاره. بیا به زه د کاکتوس تر څنګ یو بڼوونځي جوړ کړم. زه به دښته له کتابونو او رنگونو پکه کړم! زه به د برېښنا په څېر وځغلم او هلته به ورسېږم.»

هغه شپه چې کله مور پر اور ځان تودولو، ما وويل: «زه يو پلان لرم. مور کولای شو يو لارښودونکی وگومارو چې تر درې مو ورسوي. آيا دا د هغوی دنده نه ده؟ د دې لپاره چې په دښته کې خلکو ته لارښوونه وکړي چې نورو ځايونو ته خوندي ورسېږي؟» پلار ځواب راکړ، «خو هغوی به ډېر پيسې وغواړي.» ما وويل: «زه به خپل پسونه وپلورم. زه نور هغوی ته اړتيا نه لرم. زه به يوه رسې او څراغ واخلم چې له وادي تېره شم»

بل سهار، پلار مـ ھوکره وکره چـ کاکا جورج به مـ وادي ته بيایي او له دښتـ به مـ
تـروي. هغه هر چا ته وويل چـ زه به په ښوونځي کـ لوست پیل کړم. ما
ډـرپـغورونه واورـدل خو هـڅ به مـ ورته پاملرنه نه کوله.
بيا مـ خپل شترمرغ ، فلاش، وليدلو چـ له لرـ يـ راته خندل.

تک ژڼه لمر غځلایډلو.
ما له خپل پلار او مور سره خدای په امانی وکړه او د ښوونځي پر لور راووتم.

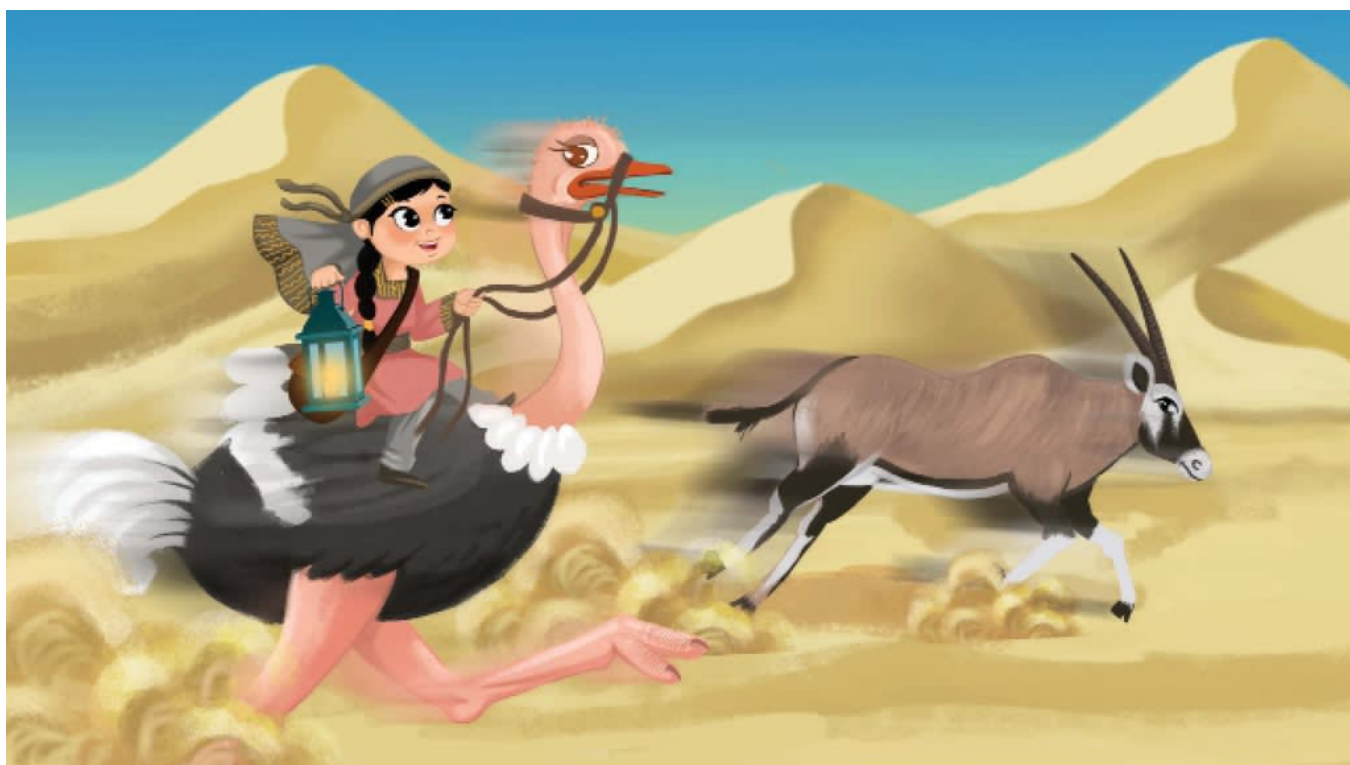
کله چې مور وادي ته راورسېدلې، تشه غونډې وه او هوا ډېره گرمه وه. داسې برېښېدل چې اوبه د درې لاندې برېښي. کاکا جورج پوښتنه وکړه: «غواړئ بېرته وگرځئ.»

ما وويل: «هـڅکله هم نه»
هغه وويل: «پام کوه دا اوبه نه دي. دا يو سراب دی چـ ستا پر رسـدو به ورک شي. خـراغ
درسره واخـله.» مور رسـد پر يوه تيگه وټـپـله. او ما رسـد ونيوله او کله چـ لاندـ تللم. پـښه
مـ د تيگو تر منځ بنده شوله. ما چيغـ کړـ. «آه» او خپل د اواز انعکاس مـ واورـدلو.
«آه، آه، آه» پر رسـد مـ ځان ټپينگ کړ او ژر مـ خپله پـښه بهر راکش کړله او تر پورته
شوم چـ منځ ته يـ ورسـدم. ..

مور تر سره کړل!
خراغ مې روښانه کړ او پر يوه داسې لار لاړو چې تر څنگ يې بادرننگ او تروش غوره و. مور
نابلده غږ واورېدولو او ورېږېدېدم او څو گامه شاته شوم.
خراغ ماته داسې ښکارېدلو چې وايي «غواړې بېرته کور ته لاړ شې».

ما وويل: «هڅكله نه» او مور وځندل.
وروسته بيا پوه شو چې هوسه وه چې ترځرډله.

مور بالاخره بنوونځي ته ورسېدلو
خراغ مې بهر په پارک کې پرېښود او ما بنوونځي ته ورمنډه کړه.

A
B
C
D
E
1
2
3
4
5

ښوونځي ډگر بڼه ځای و. هغه له شمېرو، حروفو، انځورونو او رنگونو ټک و.

مور له لمر غورځېدو مخکې بېرته کورته رسېدلي و. هر چا له ډېرو پوښتنو سره زمور انتظار کولو.

ما هغوی ته د مکت د تگ او د هر هغه په هکله وویل چې زده کړي م وو.
«زه پوه ډم چې څنگه حساب وکړم او خپل پسونه به م حسابول.»
«زه به د کوچنیانو لپاره کیس ولولم.»
«زه به سندر او شعرونه ووايم»

له خو ورځو وروسته، مور بياغل له دښتۀ تۀر شولو. دا غل زه ډۀر خوشحاله وم.

دا غل زما ترشا د زده کوونکو لوی قطار و چې زه یې تر بنوونځي تعقیب کړم.

پای